

KO JE KO

Bojana Aćamović (1985, Čačak), profesorica engleskog jezika i književnosti. Diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu. Bavi se prevodjenjem savremenih angloameričkih autora.

Jovica Aćin (1946, Zrenjanin), piše pesme, kratke priče i eseje, prevodi sa nemačkog, francuskog i engleskog. Objavljene knjige: *Unakrst divljina pamćenja* (1970), *Izazov hermenutike* (1975), *Paukova politika* (1978), *Šljunak i mahovina* (1986), *Poetika rastrojstva* (1987), *Duge senke kratkih senki* (1991), *Poetika krivotvorenja* (1991), *Uništiti posle moje smrti* (1993), *Gatanja po pepelu – o izgnanstvima i logorima* (1993), *Apokalipsa Sad – nacrti o Božanstvenom markizu* (1995), *Leptirov sanovnik* (1996), *Nezemaļjske pojave* (1999), *Ljuba Popović – odiseja jedne senke* (2000), *Lebdeći objekti* (2002), *Ko hoće da voli, mora da umre* (2002), *Mali erotski rečnik srpskog jezika* (2003), *Seništa i drugi raskazi* (na makedonskom, 2005), *Dnevnik izgnane duše* (2005), *Dnevnik o vagini* (2005), *Goli demoni/ Nage žene* (koautor-ilustrator M. Miletić, 2006), *Pročitano u tvojim očima* (2006), *Šetnja po krovu: Sabrani crteži Franca Kafke* (2007), *Goli pripovedač: O svim stvarima izgubljenim i nade-nim* (2008), *Ušće okeana* (2011). Živi u Beogradu.

Alisija Asa (Alicia Aza Campo, 1966, Madrid), završila je Pravni fakultet i bavi se advokaturom. Radi i kao univerzitetski profesor, a objavila je čitav niz stručnih radova. Pesme prevedene u ovom sažetom izboru preuzete su iz *Knjige o drveću*, objavljene 2010. u španskoj izdavačkoj kući „Anfora Nova“ iz Kordobe.

Horhe Asbun Bohalil (Jorge Asbun Bojalil, 1977, Meksiko Siti), diplomirao je komunikacione nauke, magistrirao na Odseku za literarno stvaralaštvo i završio je specijalizaciju iz meksičke književnosti XX veka. Trenutno je na doktorskim studijama iz literarnih studija. Objavio je sledeće zbirke poezije: *Povratak na početak* (2003), *Plan puta* (2007), *Poetički interval* (2011). Njegovi tekstovi su objavljeni u sledećim antologijama: *Počast za Oli-*

veira Hironda (2003), *Dalje od granica* (2004), *Savremeni pesnici i pripovedači 2004* (2004), *Transtekstualci u Meksiku* (2009), Takođe je objavio: *Nekoliko pogleda na isto – intervjui sa meksičkim pesnicima prve polovine XX veka* (2007), *Krila iskre* (2008) – kompilacija govora pesnika Alija Čumasera, *Na pola uzdaha* (2008) – antologija pesama Dolores Kastro. Takođe, koordinisao je i realizovao intervjuje za dokumentarni film o pesniku Aliju Čumaseru: *Reči na odmoru* (2010). Živi u Meksiko Sijaju.

Džon Bart (John Barth, 1930, Kembridž, Meriland), američki prozaista, diplomirao je i magistrirao književnost na Univerzitetu Džon Hopkins u Baltimoru, Meriland. Radio je kao predavač na nekoliko univerziteta, a najduže na Univerzitetu Džon Hopkins, gde se i penzionisao. Objavio je do sada šesnaest knjiga proze: *The Floating Opera* (1957; srp. prevod *Opera na vodi*, „Agora“, 2009), *The End of the Road* (1958), *The Sot-Weed Factor* (1960), *Giles Goat-Boy, or, The Revised New Syllabus* (1966), *Lost in The Funhouse* (1968; srp. prevod *Izgubljen u kući smeha*, „Agora“, 2011), *Chimera* (tri povezane novele, 1972), *LETTERS* (1979), *Sabbatical: A Romance* (1982), *The Tidewater Tales* (1987), *The Lost Voyage of Somebody the Sailor* (1991), *Once upon a Time: A Floating Opera* (biografski roman, 1994), *On with the Story* (priče, 1996), *Coming Soon!!!: A Narrative* (2001), *The Book of Ten Nights and a Night: Eleven Stories* (priče, 2004), *Where Three Roads Meet* (tri povezane novele, 2005) i *The Development* (2008; srp. prevod *Novogradnja*, „Agora“, 2010). Drugu važnu grupu tekstova predstavljaju eseji o književnosti, jednako uticajni kao i njegova proza. Dobitnik je više važnih nagrada za svoje stvaralaštvo i član je Američke akademije za umetnost i književnost, kao i Američke akademije za umetnost i nauku.

Dragana Bošković Tomić (1980, Novi Sad), diplomirala je na Odseku za srpsku književnost i jezik Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Objavila je zbirku priča *Faunomenologija* (2008), od kojih su

neke prevedene na poljski i engleski. Objavljuje kritičke eseje, studije, kratke priče i crtice u periodici. Živi i radi u Novom Sadu.

Jan Bženkovski (Jan Brzękowski, 1903-1983), pesnik, prozni pisac, kritičar, teoretičar književnosti i umetnosti, član Krakovske avangarde i grupe a.r., urednik časopisa *Savremena umetnost* koji je izlazio u Parizu, saradivao i sa avangardnim časopisima *Skretnica*, *Linija*, *Blok*, *Praesens*. Od 1928. živeo je u Francuskoj, ali saradivao s nizom poljskih časopisa, izdavao svoja dela u Poljskoj, prevodio francuske pesnike na poljski. Dela: poezija: *Bilo, Na katodi, U drugom licu, Stegnuto oko ustiju, Ražani ep, Odiseje, Susreti konačnih stvari, Nova Kosmogonija*; proza: *Psihoanalitičar na putovanju, 24 ljubavnika Perdite Lost*; eseji i teorijski tekstovi: *Integralna poezija, Život u vremenu, Oslobođena mašta*; autobiografija *U Krakovu i u Parizu*.

Igor Cvijanović (1979, Tuzla), završio je osnovne i magistarske studije engleskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavio je prevode proze Džona Barta, Eni Pru, Krisa Abanija, Rejfa Larsena i dr. Radi kao predavač u Centru za strane jezike „Lingva“ u Novom Sadu.

Marjan Čakarević (1978), diplomirao je i završio master studije iz srpske i svetske književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavljene knjige poezije: *Iseči* (1997) i *Paragrad* (1999). Piše i književnu kritiku i esejistiku. Objavljivao u domaćim i regionalnim časopisima. Živi u Beogradu.

Petar Ćurčić (1938, Novi Sad), u ranom periodu samostalnog umetničkog rada učio je crtanje, a nešto kasnije i slikarstvo i grafiku. Godine 1963. završio je književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Član je ULUS-a i ULUV-a. Pored samostalnog bavljenja umetnošću, bio je zaposlen u kulturnoj redakciji Radio Novog Sada i kao likovni kritičar kulturne rubrike u listu „Dnevnik“. Autor je nekoliko radio emisija, kao i brojnih filmskih, pozorišnih i likovnih kritičkih prikaza. Priredio je oko trideset samostalnih izložbi u zemlji i inostranstvu. Bio je redovan učesnik likovnih kolonija u Jugoslaviji i van nje. Boravio je na više studijskih putovanja po Evropi. Živi u Novom Sadu.

Srđan Damjanović (1968, Novi Sad), doktor filozofije. Objavljene knjige: *Mali rečnik grešaka (ne)samo za novinare* (2005), *Medialogike – vreme*

filozofije i rasonode, (2009) i *Rečnik grešaka* (2009). Bavi se logikom, komunikologijom, hermeneutikom. Živi u Novom Sadu.

Milan Đorđević (1954, Beograd), piše poeziju, prozu i eseje, prevodi sa engleskog i slovenačkog. Knjige pesama: *Sa obe strane kože* (1979), *Muva i druge pesme* (1986), *Mumija* (1990), *Čilibar i vrt* (1990), *Pustinja* (1995), *Čiste boje* (2002), *Crna pomorandža* (2004), *Pjesme* (izbor, 2006), *Vatra u bašti* (izbor, 2007) i *Radost* (2008). Knjige proze: *Glib i vedrina* (pod pseudonimom Milan Novkov, 1997), *Slepa ulica* (2002), *Majmun* (2006), *Ruševina* (2009). Knjiga tekstova i eseja: *Cveće i džungla* (2000). Dobitnik je više nagrada, između ostalih, Disove, „Branko Miljković“ i „Vasko Popa“. Živi u Beogradu.

Dubravka Đurić (1961, Dubrovnik), feministička pesnikinja i teoretičarka. Diplomirala je i magistrirala na grupi za Opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu, doktorirala na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se teorijom kulture, teorijom medija, teorijom moderne i postmoderne poezije, teorijom roda, umetničkim i pesničkim performansom. U statusu predavačice ili gosta predavača držala predavanja u Centru za ženske studije, na AOM-u, Fakultetu političkih nauka, Fakultetu dramskih umetnosti, kao i na fakultetima u SUNY-Bafalo i UCSD, San Dijego, u Ljubljani i Koprju. Priredila i prevela niz teorijskih temata u časopisima iz oblasti teorije poezije i teorije umetnosti. Jedna je od osnivačica i urednica časopisa „Profemina“. U Asocijaciji za žensku inicijativu pokrenula Ažinovu školu poezije i teorije. Zbirke poezije: *Priroda meseca, priroda žene* (1989), *Knjiga brojeva* (1994), *Klopke* (1995), *All-Over: izabrane i nove pesme sa esejima koji određuju fazu moje poezije od 1996-2004* (2004). Objavila je brojne kritike i studije o poeziji, umetnosti i plesu, kao i knjige *Jezik, poezija, postmodernizam* (2001), *Govor druge* (2006), *Poezija teorija rod: moderne i postmoderne američke pesnikinje* (2009), *Politika poezije: tranzicija i pesnički eksperiment* (2010), *Diskursi popularne kulture* (2011). Kourednica je antologije tekstova *Impossible Histories – Historical Avant-Gardes, Neo-Avant-Gardes, Post-Avant-Gardes in Yugoslavia 1918-1991* (2003). Živi u Beogradu.

Petar Đuza (1952, Nevelinje) magistar likovnih umetnosti, slikar, likovni kritičar i teoretičar umetnosti. Imao je 20 samostalnih i veliki broj kolektivnih

izložbi u zemlji i inostranstvu. Dela mu se nalaze u mnogim privatnim zbiricama, galerijama i muzejima. Bio je saradnik u realizaciji više enciklopedijskih studijskih projekata. Između ostalog, bio je stalni likovni kritičar prištinskog dnevnog lista „Jedinstvo“, časopisa za književnost i umetnost „Stremljenja“, „Politike“, objavljivao je u „Književnim novinama“, a bio je glavni i dogovorni urednik „Univerzitetske misli – časopisa za umetnost“ edicije Univerziteta u Prištini. Objavljivao je oglede iz oblasti savremene likovne umetnosti u časopisnoj periodici. Redovni je profesor slikarstva, na Fakultetu umetnosti u Zvečanu, Kosovska Mitrovica. Živi u Beogradu.

Ana Gvozdenović (1977, Kraljevo), diplomirala je u magistrirala na Filološkom fakultetu u Beogradu. Radi kao urednica u Izdavačkoj delatnosti Narodne biblioteke „Stefan Prvovenčani“ u Kraljevu. Objavila je studiju *Oblaci, školjke i trave: lirski elementi u putopisno-memoarskoj prozi Miloša Crnjanskog* (2009). Živi u Kraljevu.

Dragoslav Hadži Tančić (1938, Leskovac), piše prozu. Objavio knjige: *Tajna crnog luka, Smrtonosne i drugolike priče, Grčko slovo* (1999), *Mastilo nove učenosti* (2006), *Plesač tanga u ostavci* (2009). Živi u Beogradu.

Dž. Hilis Miler (*Joseph Hillis Miller, Jr.*; 1928, Njuport Njuz, Virdžinija), američki književni kritičar dekonstrukcionističke orijentacije. Diplomirao je na koledžu Oberlin, a magistrirao i doktorirao na Harvardu. Od 1952. do 1972. predavao je na Univerzitetu „Džon Hopkins“, kada je na njega snažno uticao belgijski književni kritičar Žorž Pule i Ženevska škola književne kritike. Godine 1972. prešao je na Jejl, gde je predavao narednih četrnaest godina, zajedno sa Haroldom Blumom, Polom de Manom i Džefrijem Hartmanom, a postali su poznati pod nazivom Jejska škola dekonstrukcije. Godine 1986, zajedno sa Deridom, prelazi na Univerzitet Kalifornije „Irvin“, gde i danas ima zvanje počasnog profesora istraživača engleske i komparativne književnosti. Objavljena dela: *Charles Dickens: The World of His Novels* (1958), *The Disappearance of God: Five Nineteenth-Century Writers* (1963), *Poets of Reality: Six Twentieth-Century Writers* (1965), *The Form of Victorian Fiction: Thackeray, Dickens, Trollope, George Eliot, Meredith, and Hardy* (1968), *Thomas Hardy, Distance and Desire* (1970), *Charles Dickens and George Cruikshank* (1971), *Fiction and Repetition: Seven En-*

glish Novels (1982), *The Linguistic Moment: from Wordsworth to Stevens* (1985), *The Lesson of Paul de Man* (1985), *The Ethics of Reading: Kant, de Man, Eliot, Trollope, James, and Benjamin* (1987), *Versions of Pygmalion* (1990), *Victorian Subjects* (1990), *Tropes, Parables, Performatives: Essays on Twentieth Century Literature* (1990), *Theory Now and Then* (1991), *Hawthorne & History: Defacing It* (1991), *Ariadne's Thread: Story Lines* (1992), *Illustration* (1992), *Topographies* (1995), *Reading Narrative* (1998), *Black Holes* (1999), *Others* (2001), *Speech Acts in Literature* (2001), *On Literature* (2002), *The J. Hillis Miller Reader* (2005), *Literature as Conduct: Speech Acts in Henry James* (2005) i *For Derrida* (2009).

Snežana Ilić (1976, Novi Sad), diplomirala i magistrirala na Odseku za istoriju Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Objavljuje po periodici. Živi u Novom Sadu.

Nina Ivanović Muždeka (1976, Novi Sad), magistrirala je englesku književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, a doktorirala na Filološkom fakultetu u Beogradu. Radi kao asistentkinja na predmetima iz engleske književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Autor je studije *Granice i preplitanja: Problematika žanra u romanima Džulijana Barnsa* (2006). Bavi se prevodjenjem. Živi u Novom Sadu.

Milica Ivčić (1981, Beograd), diplomirala je opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu, gde je odbranila i master rad. Saraduje na plesnim projektima kao dramaturg i tekstopisac. Deo je umetničkog kolektiva posvećenog mehaničkim skulpturama i intervensanju u prostoru; i još jednog kolektiva u kojem se u oblasti vizuelnog bavi onim što je preostalo od kulturne implozije kroz kolaž i užas. Prevodi.

Hiroši Jamasaki Vukelić (1941, Tokio), od 1982. član je Udruženja književnih prevodilaca Srbije. Objavio prevode dela srpskih i japanskih autora: Vuk St. Karadžić, *Srpske junačke pesme*; P. P. Njegoš, *Gorski vijenac* i *Luča mikrokozma*; Ivo Andrić, *Nemiri, Ex ponto* i dr.; Dragoslav Mihailović, *Kad su cvetale tikve*; Macuo Bašo, *Svenulo polje*; Josa Buson, *Prolećno more*; Kođiki – *zapisa o drevnim događajima*; *Priča o sekaču bambusa* i dr. Autor je i prvog *Japansko-srpskog* i *srpsko-japanskog rečnika*. Dobitnik je nagrade Srpskog PEN centra za 2004. i

specijalne nagrade za prevođenje Udruženja prevodilaca Japana za 2009. godinu.

Sonja Jankov (1985, Novi Sad), diplomirala je na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu i školovala se dva semestra kao stipendista na Karlovom univerzitetu u Pragu. Objavila je knjigu poezije *Impresionistički kadrovi* (2008). Radila je kao asistent ili voditelj likovnih radionica za decu školskog i predškolskog uzrasta. Živi u Novom Sadu.

Ana Jovanov (1982, Novi Sad), diplomirala na Katedri za istoriju umetnosti Filozofskog fakulteta u Beogradu. Od 2009. godine je doktorand na Katedri za istoriju moderne umetnosti Filozofskog fakulteta u Beogradu. Njeni prevodi eseja i prikaza o pozorištu sa engleskog jezika objavljuvani u novosadskom časopisu „Scena“. Zaposlena u Galeriji likovne umetnosti poklon zbirka Rajka Mamuzića, kao kustos-koordinator izložbenog programa.

Marko Juvan (1960, Ljubljana), istraživač na Institutu za slovenačku književnost i književne studije ZRC SAZU, redovni profesor slovenačke književnosti i teorije književnosti na Filozofskom fakultetu u Ljubljani, član ICLA komiteta za teoriju književnosti. Trenutno se bavi teorijom i istorijom svetske književnosti i književnom geografijom. Objavio je, između ostalog, sledeće knjige: *Writing Literary History* (uredio zajedno sa D. Dolinarem i Peterom Langom, 2006), *Literarna veda v rekonstrukciji* (2006; engleski prevod *Literary Studies in Reconstruction*, Peter Lang, 2011; srpski prevod objaviće „Službeni glasnik“), *History and Poetics of Intertextuality* (2008).

Nataša Karanflović (1974, Foča), magistrirala je i doktorirala na Odseku za anglistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistent za užu naučnu oblast Engleska i američka književnost. Objavila je studiju o savremenoj australijskoj prozi pod naslovom *Trilica australijske proze* (2004). Živi u Novom Sadu.

Tanja Kragujević (1946, Senta), diplomirala je i magistrirala na Filološkom fakultetu u Beogradu, na grupi za Opštu književnost sa teorijom književnosti. Objavila je osamnaest knjiga poezije i sedam knjiga esejističkih i književno-kritičkih tekstova. Zastupljena je u više antologija savremene srp-

ske poezije u zemlji i inostranstvu. Pesme su joj prevedene na engleski, nemački, španski, mađarski, holandski, bugarski, makedonski, slovenački, ruski, beloruski i esperanto. Više od petnaest godina bavila se izdavačkim radom. Dobitnica je značajnih domaćih priznanja. Živi u Zemunu.

Mario Liguori (1976, Sarno, Italija), završio je komparativne jezike na Univerzitetu L'Orientale u Napulju, a masterirao na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao strani lektor za italijanski jezik. Publicista i pisac. Objavljuje lirske putopise u dnevniku „Danas“. Koautor je knjige *Buket za Staru damu* (2008) i autor zbirke putopisne proze *Snatrenja* (2010). Živi u Novom Sadu.

Rajko Lukač (1952, Međeđa kod Bosanske Dubice), posle prve godine na Filozofskom fakultetu u Zadru, studije nastavio na Filološkom fakultetu u Beogradu, gde je diplomirao na Grupi za srpskohrvatski jezik i jugoslovenske književnosti. Objavljena dela: knjige poezije – *Plavuša i putnik* (1977), *Spiralno stepenište* (1982), *Knjiga paljenica* (1986), *Odlivci i siluete* (1987), *Koji kunu dane i noći* (1990), *Uholaže* (1994), *Japija za čivot* (1994), *Relikvijar* (1994), *Bištanje pred lapot* (1995), *Jona iz fioke* (1997), *Ples dvojnika* (2004), *Trpeza* (2008) i *Zapisi iz podzemnog prolaza* (2010); poezija za decu – *Mačja pređa* (2008) i *Hvalisavko u kopačkama od sedam milja* (2009); romani – *Čipkarska škola* (1988), *Ljetne sante* (1995), *Božiji ugodnici* (1998), *Arhivske grobnice* (2002), *Hroničar* (2005); knjige priča – *Mojin kralj* (1996), *Šetalište hromih* (2001), *Samrtni zagrljaj* (2006) i *Najgori nadimak na svetu* (2011).

Olivera Miok (1984, Vršac), diplomirala je komparativnu književnost u Novom Sadu, a masterirala na Univerzitetu Gornjeg Alzasa u Miluzu. Piše književnu kritiku i oglede. Prevodi sa engleskog. Objavljuje po periodici.

Silvija Monros Stojaković (1949, Buenos Ajres, Argentina), osnovnu školu, gimnaziju i filološke studije završila je u Beogradu. Svoj književni rad započela je 1976. godine kao prevodilac, a do danas se ogledala u monografskoj i kritičkoj esejistici, poeziji i u romanesknoj, putopisnoj i epistolarnoj prozi. Objavila je *Poslednje Kortasarove školiće* (prepiska sa Kortasarom, 1991), *Ogledalo ljubavi* (prepiska Olje Ivanjicki i Leonida Šejke, 1994), *Grad nad gradovima* (elektronski odgovor Milosrdnom

anđelu, 2000), *Ortegina Klepsidra* (ogledi o filosofiji Hosea Ortege i Gasete, 2001), *Nastaviće se...* (roman, 2002), *Mi, Salvador Dali* (monografija, 2004), *Moja Argentina* (putopis, 2005), *Sve u svemu – zbirka ćutnji* (poezija, 2006). Zahvaljujući istovetnom poznavanju srpskog i španskog jezika, prevela je u oba pravca preko sto bibliografskih jedinica, a nije zanemarljiv ni njen pionirski doprinos prevođenju katalonske književnosti (Kortasar, Marijas, R. Montero, Andrić, Simović, Kovačević i dr). Živi u Beogradu.

Marko Nedić (1943, Gajtan), prozni pisac, esejista, kritičar, književni istoričar. Završio je Filološki fakultet u Beogradu – Grupa za jugoslovensku i opštu književnost. Doktorirao na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bio naučni saradnik Instituta za književnost i umetnost u Beogradu, kao i urednik i glavni urednik Srpske književne zadruge. Objavio: *Kuća u polju* (proza, 1970), *Magija poetske proze* (studija o prozi Rastka Petrovića, 1972), *Nova kritička opredeljenja* (koautorska knjiga, 1973), *Stara i nova proza* (1988), *Kritika novog stila* (1994), *Osnova i priča* (2002), *Proza i poetika Miroslava Josića Višnjica* (2008), *Stilska preplitanja* (2011). Dobitnik je nagrade „Mladost“ za prozu, „Isidora Sekulić“ za esejistiku i „Milan Bogdanović“ za kritiku. Živi u Beogradu.

Tadeuš Pajper (*Tadeusz Peiper*, 1891-1969), poljski avangardni pesnik, prozni i dramski pisac, kritičar, teoretičar književnosti i umetnosti, osnivač grupe „Krakowska avangarda“ i član grupe „a. r.“. Studirao je prava i filozofiju u Berlinu, Parizu i Španiji. Izdavao je i uređivao časopis „Skretnica“ (1922-23. i 1926-27). Dela: pesničke zbirke: *A, Žive linije, Jednom, Na primer, Poeme*; proza: *Pronalazač Kristofor Kolumbo, Ima 22 godine*; drame: *Šesta! Šesta!, Tako reći nema ga*; eseji, kritike, teorijski tekstovi: *Nova usta, Ovuda, O svemu i još o nečem*.

Darja Pavlič, zaposlena je na Filozofskom fakultetu u Mariboru, na Odseku za slovenske jezike i književnosti predaje svetsku književnost i književnu teoriju. Od 2003. je glavna i odgovorna urednica naučne revije „Primerjalna književnost“. Bavi se književnom retorikom, modernom lirikom i savremenom slovenačkom poezijom. Objavila je naučnu monografiju *Funkcije podoba v poeziji K. Koviča, D. Zajca in G. Strniše* (Maribor, 2003).

Zdravko Petrović (1981, Bečeje), diplomirao je i magistrirao na Odseku za srpsku književnost i jezik Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Objavio je studiju *Kreativni kaos „Burliske gospodina Peruna boga groma“* (2011). Živi u Bečeju.

Juljan Pšiboš (*Julian Przyboś*, 1901-1970), pesnik, esejista i teoretičar avangarde. Najznačajniji pesnik „Krakovske avangarde“ i član grupe „a. r.“. Studirao je polonistiku na Jagelonskom univerzitetu, uređivao književne časopise, radio u diplomatiji. Dela: poezija: *Šrafovi, oberučke, U dubini šuma, Jednačina srca, Dok mi živimo, Mesto na zemlji, Svetlosno oruđe, Najmanje reči, Vertikalna projekcija, Više od manifesta, Na znak, Nepoznati cvet*; eseji: *Čitajući Mickjeviča, Linija i žamor, Poetski smisao, Zapisi bez datuma*.

Biserka Rajčić (1940, Jelašnica kod Niša), završila je studije slavistike u Beogradu. Od 1962. bavi se prevođenjem slovenskih književnosti, teorije književnosti, teatrologije, filmologije, estetike, filozofije, istoriografije, istorije umetnosti, politikologije, teologije i dr. Objavila je oko 70 knjiga prevoda (poezija, proza, drame, filozofija, esejistika, politikologija i sl) i knjige: *Pisma iz Praga* (1999), *Poljska civilizacija* (2003), *Moj Krakov – iz kulturne arheologije grada* (2006) i *Šopen, Žorž Sand i njena deca* (radio drama s CD), kao i niz tekstova u časopisima nekadašnje Jugoslavije i Srbije. Dobitnik je brojnih domaćih i stranih nagrada za prevodilaštvo, između ostalih i najprestižnije poljske nagrade „Transatlantik“ za 2009. godinu. Živi u Beogradu.

Tijana Sladoje (1989, Sarajevo), diplomirala je na Odseku za engleski jezik i književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde trenutno pohađa master studije. Živi u Novom Sadu.

Sonja Štajnfelđ (1980, Bačka Topola), diplomirala je na Odseku za španski jezik i latinoameričke studije i na Odseku za engleski jezik na Fakultetu za Humanističke nauke, Hebrejski Univerzitet u Jerusalimu. Master iz latinoameričkih studija je takođe završila na univerzitetu u Jerusalimu. Trenutno se nalazi na doktorskim studijama iz latinoameričke književnosti u Meksiku. Bavi se istraživačkim radom iz oblasti savremene književnosti na španskom jeziku i književne teorije. Objavljuje eseje na temu književnosti. Objavila je prevode sa špan-

skog, engleskog i hebrejskog jezika. Trenutno živi u Meksiko Sitiју.

Bredford Tajs (*Bradford Tice*), završio je master iz kreativnog pisanja na Univerzitetu u Koloradu i trenutno radi na doktorskoj disertaciji na Univerzitetu u Tenesiju. Njegova poezija i proza su objavljivane ili tek treba da se pojave u časopisima kao što su „Atlantik“, „Nort amerikan rivju“, „Amerikan skolar“, „Aleska kvoterli rivju“, „Misisipi rivju“ i u antologiji *This New Breed: Gents, Bad Boys, and Barbarians 2* (2004).

Siniša Tucić (1978, Novi Sad), pesnik, esejista, multimedijalni umetnik. Objavio tri zbirke poezije: *Betonska koma* (1996), *Krvava sisa* (2001) i *Nove domovine* (2007). Jedan je od priređivača zbornika nove novosadske poezije *Nešto je u igri* (2008). Saradivao u mnogim časopisima. Tokom devedesetih delovao je u okviru umetničke grupe MAGNET, poznate po svojim umetničkim performansima angažovanim protiv tadašnjeg režima. Bavio se scenskim izvođenjem u Kamernom pozorištu muzike – OGLEDALO. Poeziju je izvodio sa bendom Alice In Wonderband. U periodu od 2005. do 2008 bio je angažovan u Centru za novu književnost – NEOLIT. Živi u Novom Sadu.

Nebojša Vasović (1953, Kraljevo), pesnik i esejista. Na Filološkom fakultetu u Beogradu diplomirao na grupi Jugoslovenska književnost sa opštom. Bio je jedan od urednika „Književne reči“ (1984-88) i književni kritičar „Trećeg programa Radio Beograda“ (1980-88). Emigrira za Kanadu 1988, a potom odlazi u San Francisko gde je na New College of California magistrirao 1992. na programu Poetics sa temom „Epigramska poezija D. H. Lorensa“. Objavio je sledeće knjige pesama: *Struna/Suton* (1983), *So lično* (1986), *Brazil* (1986), *Pesme za decu i kaluđere* (1989), *Perdido* (1991), *Gong u žitu* (1991), *Muzika roba* (1992), *Talmud i ja* (1992), *Sedam činova* (1995), *Posećene su šume* (2003) i *Ni ljubavi ni hleba* (2006). Pored poezije objavio je i esejističko-polemičke knjige: *Poezija kao izvanumište* (1983), *Protiv Kundere* (2003), *Lažni car Šćepan Kiš* (2004), kao i knjigu dnevnčkih zapisa *Dnevnik 1* (2004). Živi u Torontu.

Srdan Vučinić (1970, Beograd), diplomirao je na Grupi za svetsku književnost Filološkog fakulteta u Beogradu. Od 1994. objavio je preko 300

tekstova o filmu i književnosti, kao i knjige eseja *Kraljevstva i izgnanstva* (2002), *Radanje kentaura* (2009) i *Crno u koloru: crni humor u srpskom filmu* (koautor sa V. Matijevićem, 2010). Za Radio-Beograd napisao je nekoliko drama, izdvajaju se: *Dragutin Ilić* (2007), *Princ Đorđe Karađorđević* (2008) i *Siromah Jorik: Miloš Crnjanski* (premijera u 2012). Dobitnik je stipendije „Borislav Pekić“ za 2009. (za pozorišnu dramu *Nezajaz*). Od 2000. godine je umetnički savetnik Festivala autorskog filma u Beogradu. Urednik je u *Beogradskom književnom časopisu* i *Novom Filmografu*.

Virdžinija Vulf (*Virginia Woolf*, 1882, London – 1941, reka Uz kod Rodmela, Saseks), engleska književnica, jedan od ključnih autora narativnog modernizma i osnivač feminističke književne kritike. Godine 1912. Virdžinija se udaje za izdavača, pisca i društvenog aktivistu Leonarda Vulfa. Uskoro objavljuje svoj prvi roman, *The Voyage Out* (1915), koji nije doneo veći kreativni proboj, ali je postavio neke od njenih dominantnih tema i vidova izraza. Otprilike iz toga doba datiraju prvi snažniji živčani slomovi i napadi dubokog psihičkog raskola koji su je pratili do kraja života i koji su bili i uzrok njenog samoubistva. Kao vid radne terapije Virdžinija Vulf i njen suprug osnivaju „Hogart pres“, nezavisno izdavačko udruženje koja je trebala da služi afirmaciji avangardnih i marginalizovanih pisaca. Posle još dva romana, *Noć i dan* (1919) i *Jakovljeva soba* (1922), slede velika ostvarenja književnog modernizma: romani *Gospođa Dalovej* (1925), *Ka svetioniku* (1927) i *Talasi* (1931), te zbirke eseja i književnih kritika, *Sopstvena soba* (1929) i *Tri gvineje* (1938). Njen pozniji rad uključuje konvencionalniji roman *Godine* (1937), ne baš uspelo delo, te poslednje veliko ostvarenje, roman *Između činova* (1941). Mučena napadima duševne bolesti (slušne i vizuelne halucinacije, duboka depresija), koji su još pojačani izbijanjem Drugog svetskog rata, Virdžinija Vulf izvršila je samoubistvo utapanjem u reci Uz, kraj imanja u Rodmelu u Saseksu. Posthumno su objavljeni i njeni *Dnevници* (1977-1984) u 5 svezaka.

Nina Živančević (1957, Beograd), spisateljica i prevoditeljka. Objavila je sledeće knjige poezije: *Pesme* (1982), *Mostovi koji rastu* (1984), *Gledajući knjige nezavisnih izdavača* (1985), *Duh renesanse* (1989), *Pesnički divan* (1995), *Minotaur i lavirint* (1996), *Slovo Pi* (2004), *Krajem veka* (2006). Knjige proze:

Vizantijske priče (1995), *Prodavci snova* (2000), *Kao što već rekoh* (2002), *Orfejev povratak* (2003), *Krajem veka* (2006), kao i knjigu razgovora *Iznenadni blesak* (2009). Poezija i proza prevedena joj je na više svetskih jezika. Priredila je i prevela antologiju američke poezije *Novi Glasovi* i prevela *Priče o običnom ludilu* Čarla Bukovskog, *Težinu i blagorodnost* Simon Vej i dr. Živi u Parizu.

Nikola Živanović (1979, Kragujevac) student je opšte književnosti i teorije književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Piše pesme, eseje, književne kritike i prevodi poeziju sa engleskog. Objavio je dve zbirke pesama: *Aleja časovnika* (sa Aleksandrom Šarancem, 1998), *Narcisove ljubavne pesme* (1999) i *Astapovo* (2009).